

at, om ogsaa den 21de Paragraph ikke liges frem kunde komme til Anvendelse paa et saadant Tilfælde, som det af den ærede Landsthingsmand tilsigtede, vilde det ikke være vanskeligt igjennem den øvrige Lovgivnings Analogie at finde Bestemmelser, hvorefter et saadant Tilfælde kunde behandles, og navnlig kunde det skee efter Grundsætningerne i Forordningen af 4de October 1833 og flere andre Lovbestemmelser.

Premierministeren: Jeg tillader mig kun at anføre, at den af mig tidligere begaaede Feiltagelse kun bestod i, at jeg tog et urigtigt Udkast frem istedetfor det, som er gaaet igjennem i Folkethinget. Den 21de Paragraph i det fra Folkethinget udgaaede Udkast og den 8de Paragraph i det oprindelige Udkast ere aldeles eenslydende, og jeg kan altsaa fremdeles referere mig dertil.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gif man over til Afstemning af Sagens Overgang til anden Behandling, hvilken vedtoges eenstemmig med 33 Stemmer.

Formanden: Vi gaar dernæst over til den sidste Sag paa Dagsordenen, nemlig Sagen angaaende Udkast til Lov om Tæxten for Stempletpapir til Søassurancepolicer. Det er til tredie Behandling*), denne Sag foretages. Lovforslaget, som det er afstemt ved Sagens anden Behandling, er blevet omdeelt paa de Herrers Pladser. Jeg skal bemærke, at den første københavnske Landsthingsmand (H. P. Hansen) har gjort opmærksom paa en Rettelse, som kunde tydeliggjøre Forslaget, og som gaaer ud paa, at der istedetfor „til første April“ skal staae „indtil første April“, hvorved Meningen jo ikke forandres, og jeg tør vel derfor antage, at der fra Thingets Side ikke er Noget mod denne Forandring af Redactionen.

Naar Ingen ytrer sig imod denne Rettelse, (Nei! Nei!), saa vil jeg ansee den for vedtagen. — Jeg veed ikke, om Nogen ønsker at ytre sig over Sagen i dens Heelhed?

Besæfely: Den Anskuelse, som ligger til grund for selve Lovudkastet, at de Afgifter, der ere at svare, skulle være ligesaavel for et Compagnie, som for en privat Mand, er, som allerede berørt af flere Talere under den foregaaende Forhandling, et af de Momenter, som maa ansees af stor Vigtighed, og det forekommer mig, at det er en Grundsætning, som man maa ønske gennemført i vor hele Lovgivning (Ja!). Den anden Grundsætning, som Lovforslaget gaaer ud fra, er, at der ikke bør paa lægges en højere Stempleafgift end den, som kan bæres af saadanne Foretagender, naar de skulle bestaae i Concurrence med Ulandet; den samme Anskuelse er det, der ligger til grund for det vedtagne Vædringsforslag, saa at der, saavidt jeg har opfattet det, kun er en forandret Tæxt, der er vedtagen, men at de samme to Grundanskuelser ved Vædringsforslaget ere vedligeholdte, som vare tilstede for selve Lovudkastet. Jeg skulde blot tillade mig den Øtring, at, saavidt jeg har opfattet en æret Taler fra Helsingør (Kirck), da meente han, at det dog kunde have nogen Betænkkelighed med Hensyn til Concurrence, idet de herværende Assurancecompagnier og de private Assurandører ikke fastsatte saadanne Betingelser for Assurancerne, at Folk ikke skulde være opfordrede til at oprette Assuranceforeninger og saaledes unddrage Assurancerne her fra Stedet. Det forekommer mig, at en saadan Concurrence egentlig ikke kan finde Sted mellem de saakaldte Assuranceforeninger og de herværende Assurandører, idet det Princip, som ligger til Grund for Assuranceforeningerne, er blot at sikke sig indbyrdes imod Tab, og saadanne Foreninger kun finde Sted mellem Skibsrederne og slet ikke omfatte Assurancer for Varer. Jeg troer derfor, at det er to aldeles forskellige, i deres Grund forskellige Institutioner, en Assuranceforening eller et Assurancecompagnie og private Assurandører, mellem hvilke to forskellige Maader at besørge Assurance paa egentlig ingen Concurrence kan finde Sted, og jeg tør tillige tilføie den Bemærkning, at jeg har havt Leilighed til at gjøre mig bekendt med ikke saa Assuranceforeningens Betingelser saavel i Norge og Sverrig som i England, og navnlig ogsaa med Hensyn til

*) De tidligere Behandlinger af denne Sag findes i Landsthingstidenden Nr. 268—271, Sp. 4247—4286 (1ste Behdl.) og Nr. 279—281 Spalte 4414—4454 (2den Behndl.).